

1.764

Problemi šumskoga gospodarstva u našoj državi.

Napisao
Andre Perušić.

Preštampano iz „Jugoslavenske Njive“ br. 33-34. 1919.

Alto dno. 101. 1919. 3. dno. 1919.
Krič
Tisak Hrvatskog štamparskog zavoda d. d. u Zagrebu.

I.

Naša je država naskroz agrikulturna zemlja, vrlo bogata šumama, koje predstavljaju milijarde narodnog imutka, te su najveća naša narodna imovina. Za uređenje našega šumarstva odlučno je, kakova će biti državna ekonomska politika.

U prvim godinama našega slobodnog života igrat će eksploatacija šuma i eksport šumskih proizvoda glavnu ulogu u našem privrednom životu. Šuma će nam znatno popraviti valutu, a dizati kredit.

Prema općoj konstelaciji moramo dakle i mi šumarski stručnjaci udešavati naše projekte, šumsko-političke programe, koji prema tome nužno imaju promjenljivi oblik, ali za svaki slučaj imaju istu sadržinu, isti cilj: dizanje i usavršavanje našega cjelokupnog šumarstva u korist skupnosti.

*

Ona državna vlast, na čijem se području producira stanovito dobro, kao što se producira drvo; ima da provede pravednu razdiobu takvog dobra među svoje državljanе.

Ovo dobro, drvo, služi u prvom redu kao građevni i ogrjevni materijal.

Medju konzumentima drva zauzimaju prvo i odlučno mjesto seljaci i to po najvećem broju (oko 80% državljana seljaka), po svojem historijskom odnosu prema šumi, po prirodi svojeg zanimanja (koje je usko vezano sa šumom), po položaju prema šumi (odakle on sebi najjeftinije dobavlja drvo), po svojoj nižoj kulturi i t. d. Zaista, bila bi nepravda i dokaz nereda, kad bi seljački narod oskudijevao na šumskim proizvodima u šumovitoj zemlji.

Mi smo jedini pozvani da uvjerimo odlučujuće faktore, kako može šumarstvo kud i kamo bolje koristiti i pojedincima i cjelini, ako se posjedovni odnosi preurede. Prikupljajmo materijal, makar i sitan bio, jer se od mnogo sitnica sastoji velika stvar.

Radi se o organizaciji jedne od najvažnijih grana opće naše narodne privrede — šumarstva.

Na kraju imam još da iznesem jedan apel na sve, kojima je na srcu narodno dobro.

Bez obzira na obećanje s najvišeg mjesta, da će se seljaku osigurati pravo na drvo i pašu, provalio je on u šumu sjekirom i marvom, te naprosto harači ne samo privatne, već i svoje vlastite narodne šume.

Pomoći nema, i ako su na snazi dojakošnji propisi o čuvanju šuma.

Dok hoćemo da organizujemo šumarstvo i utječemo se stvaranju lijepih osnova, kako da što bolje uredimo šumsko gospodarstvo, moramo mi vanjski upravnici gledati, kako nam već skoro godinu dana šume propadaju.

Kao patrioti i kao stručnjaci dovikujemo mjerodavnim faktorima, da naše šumarstvo proživljava u mnogo slučajeva i bez potrebe tešku krizu, i molimo ih, da prije svega sačuvaju šume, a seljaka da opskrblimo pašom i drvom, gdje to neophodno nužno treba i gdje se ikako može. To je diktat nužde i razbora!